๑.สถานการณ์โรคที่ต้องเฝ้าระวัง

๑.๑ โรคที่ต้องฝ้าระวัง ๑๐ อันดับแรกประจำสัปดาห์ที่ ๓๓ (๑ มกราคม – ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๗)

โรคภัยสุขภาพ	พ.ศ.2566 (ทั้งปี)			พ.ศ.2567 (วันที่ 1 ม.ค.–24 ส.ค.2567)			
	จำนวนผู้ป่วย (ราย)	เสียชีวิต (ราย)	อัตราป่วยตาย CFR (%)	จำนวนผู้ป่วย (ราย)	เสียชีวิต (ราย)	อัตราป่วย ต่อประชากรแสนคน	อัตราป่วยต CFR (%)
1. ไข้เลือดออก (DF,DHF,DSS)	4,634	1	0.02	2,875	2	154.84	0.07
2. ไข้มาลาเรีย (Malaria)	11	-	0	4	-	0.22	0.00
3. โรคเมลิออยด์ (Melioidosis)	462	2	0.43	238	2	12.82	0.84
4. โรคฉี่หนู (Leptospirosis)	248	2	0.81	90	-	4.85	0.00
5. เห็ดพิษ (Mushroom Poisoning)	938	1	0.11	637	1	34.31	0.16
6. ไข้หวัดใหญ่ (Influenza)	20,195	1	0.005	17,564	-	945.97	0.00
7. ปอดอักเสบ (Pneumonia)	15,066	28	0.19	11,512	41	620.02	0.36
8. โรคมือเท้าปาก (Hand Foot Mouth Disease)	2,758	-	0	580	-	31.24	0.00
9. ไข้รากสาดใหญ่ (Scrub Typhus)	574	-	0	281	-	15.13	0.00
10. โควิด 19 (Covid 19)	4,875	3	0.06	7,715	4	415.52	0.05

ที่มา:DDS ณ วันที่ข้อมูล 24 สิงหาคม 2567 งานระบาดวิทยา กลุ่มงานควบคุมโรคติดต่อ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุ

๑.๒ รายงานสถานการณ์โรคไข้เลือดออก ประจำสัปดาห์ที่ ๓๓ (๑ มกราคม – ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๗) จังหวัดอุบลราชธานี พบผู้ป่วยสะสม ๒,๘๗๕ ราย อัตราป่วย ๑๕๔.๘๔/ ประชากรแสนคน **เสียชีวิต ๒ ราย (อ.ศรีเมืองใหม่,โขงเจียม) อัตราป่วยตาย ร้อยละ ๐.๐๗** อำเภอที่พบผู้ป่วยสูงสุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ อ.โขงเจียม (๑๑๖๕.๕๑), อ.โพธิ์ไทร (๘๙๓.๐๖),อ.ศรีเมืองใหม่ (๔๕๗.๓๘),อ.ทุ่งศรีอุดม (๔๔๕.๓๗) และ อ.น้ำยืน (๑๘๙.๙๔) จำนวนผู้ป่วย**น้อยกว่า ปี ๒๕๖๖ ณ ช่วงเวลาเดียวกัน ๐.๐๘ เท่า**

-อำเภอสิรินธร พบผู้ป่วย ๙๔ ราย อัตราป่วย ๑๗๒.๗๐ /ประชากรแสนคน (จากระบบรายงาน ๕๐๖ สป.ที่ ๓๓) ไม่มีผู้ป่วยเสียชีวิต

รายงานผู้ป่วยไข้เลือดออก (DF,DHF,DSS) อำเภอสิรินธร จ.อุบลราชธานี ปี 2567

สัปดาห์ที่ 33 (1 มกราคม 2565 - 24 สิงหาคม 2567)

อำเภอ	ตำบล	รพ.สต.	ประชากร (คน)	ผู้ป่วยสะสม จาก รง.E1	อัตราป่วย (ต่อแสนคน)	ผู้ป่วยสะสม จาก รง.506	อัตราป่วย (ต่อแสนคน)
สิรินธร	คันไร่	คันไร่	11,038	6	54.35	6	54.35
	ช่องเม็ก	ช่องเม็ก	9,978	24	240.52	24	240.52
	โนนก่อ	แก่งศรีโคตร	11,367	32	281.51	32	281.51
	นิคมสร้างตนเองลำโดมน้อย	PCU/รพ.สิรินธร	8,107	5	61.67	5	61.67
	ฝางคำ	คำก้อม	3,612	4	110.74	4	110.74
	คำเขื่อนแก้ว	หัวสะพาน	2,826	5	176.92	5	176.92
		คันเปือย	4,316	9	208.52	9	208.52
		นิคม2	3,187	9	282.39	9	282.39
	รวม		54,431	94	172.69	94	172.69

หมายเหตุ เป้าหมายประชากรทั้งหมดตามทะเบียนราษฎร์ ปี 2567

ที่มา: รายงาน 506 /รายงาน E1

หมู่บ้านที่ยังอยู่ในระยะเฝ้าระวังไม่ให้เกิดการระบาดเกิน ๒๘ วัน แยกรายตำบลดังนี้

-ตำบลคันไร่ หมู่ที่ ๓,๕,๙,๑๓ และ หมู่ที่ ๑๔ เฝ้าระวังถึงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗
-ตำบลฝางคำ หมู่ที่ ๓ เฝ้าระวังถึงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๗
-ตำบลคำเขื่อนแก้ว หมู่ที่ ๑,๒,๔,๗,๑๑,๑๔ เฝ้าระวังถึงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๗
-ตำบลนิคมฯ หมู่ที่ ๔,๕,๙ เฝ้าระวังถึงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๗
-ตำบลช่องเม็ก หมู่ที่ ๙,๑๒,๑๓ เฝ้าระวังถึงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๗
-ตำบลโนนก่อ หมู่ที่ ๒,๗,๑๐ เฝ้าระวังถึงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๗

มาตรการควบคุมโรคไข้เลือดออก 4 เน้น 4 เดือน (มิ.ย.- ก.ย.67)

1. **เน้นการเฝ้าระวังโรคและยุงพาหะ โดยการสำรวจและทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำยุงลายให้มีค่าดัชนีลูกน้ำยุงลายต่ำกว่าร้อยละ ๕**
2. **เน้นการตอบโต้และควบคุมยุงพาหะตามมาตรการ ๓-๓-๑ โดยหน่วยงานสาธารณสุขร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควบคุมโรคไข้เลือดออกให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาการ**
3. **เน้นการวินิจฉัยและรักษาที่รวดเร็ว โดยผู้ป่วยสงสัยติดเชื้อไข้เลือดออกทุกราย ได้รับการคัดกรอง ตรวจวินิจฉัยด้วยชุดน้ำยาตรวจไข้เลือดออกแบบรวดเร็ว (Dengue NS1 Antigen rapid test) ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) และโรงพยาบาลทุกแห่งจัดให้มี Dengue Checkpoint เพื่อคัดกรองผู้ป่วยโรคไข้เลือดออก**
4. **เน้นการสื่อสารความเสี่ยงไปยังกลุ่มเป้าหมาย ประชาชนและชุมชน รวมถึงร้านขายยาและสถานบริการทางการแพทย์ให้งดจ่ายยา NSAIDs แก่ผู้ป่วยสงสัย พร้อมทั้งแนะนำให้ประชาชนทายากันยุง เพื่อป้องกันตนเองจากการถูกยุงกัด โดยเฉพาะผู้ป่วยโรคไข้เลือดออก**

๑.๓ สถานการณ์โรคฝีดาษวานร (องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ประกาศให้โรคฝีดาษวานร เป็นภาวะฉุกเฉินทางด้านสาธารณสุขที่มีผลกระทบระหว่างประเทศ)

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๗ กรมควบคุมโรค ยืนยันพบผู้ป่วย ฝีดาษวานรสายพันธุ์ clade Ib เป็นเพศชายชาวยุโรป อายุ ๖๖ ปี เดินทางมาจากทวีปแอฟริกา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการระบาด โดยเดินทางมาถึงประเทศไทย วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๗ เวลา ๑๘.๐๐ น. และในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๗ มีอาการป่วย มีไข้ เข้าได้กับโรคฝีดาษวานร จึงเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง โดยมีผู้สัมผัสเสี่ยงใกล้ชิดกับผู้ป่วยในช่วงเดินทางเข้าประเทศไทยจำนวน ๔๓ ราย โดยกรมควบคุมโรคติดตามเฝ้าระวังอาการอย่างใกล้ชิดจนกว่าจะครบ ๒๑ วัน

โดยในขณะนี้ มี ๖ ประเทศในทวีปแอฟริกาที่มีการระบาดของโรคฝีดาษวานร ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก สาธารณรัฐยูกันดา สาธารณรัฐรวันดา สาธารณรัฐบุรุนดี สาธารณรัฐเคนยา สาธารณรัฐโกตดิวัวร์ อยู่ในพื้นที่เขตติดโรคไข้เหลือง ทางด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศและกักกันโรค จึงกำหนดให้ลงทะเบียนผ่านระบบ Thai Health Pass และต้องผ่านกระบวนการคัดกรองกับเจ้าหน้าที่ด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

๑.๔ สถานการณ์โรคอาหารเป็นพิษ จากการรับประทานกลอย

วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๗ รพ. สิรินธร พบผู้ป่วยมารับบริการด้วยอาการอาหารเป็นพิษจากการรับประทานกลอย จำนวน ๙ ราย ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ เป็นผู้ป่วยจาก ม.๗ บ้านป่ากุง ต.คันไร่ จำนวน ๕ ราย รับประทานกลอย โดยซื้อกลอยมาจากแม่ค้าชาวบ้านหัวสะพาน ม.๒ ต.คำเขื่อนแก้ว โดยนำกลอยดิบมาขายที่วัดบ้านป่ากุง รับประทาน

ด้วยกัน ทั้งหมด ๕ ราย แล้วมีอาการ คลื่นไส้ อาเจียน จำนวน ๓ ราย จึงมารับการรักษาที่ รพ.สิรินธร ส่วนอีก ๒ ราย มีอาการคลื่นไส้ แต่ไม่ได้มารักษาที่ โรงพยาบาล

กลุ่มที่ ๒ เป็นผู้ป่วย ม.๑๕ บ้านใหม่ภูทอง จำนวน ๔ ราย โดยมีญาติที่ซื้อกลอยมากจาก ม.๗ บ้านป่ากุง เอามาฝาก รับประทานด้วยกันทั้งหมด ๔ ราย มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน ทั้ง ๔ ราย เข้ารับการรักษาที่รพ.สิรินธร

สรุปเหตุการณ์ ผู้ป่วย ๗ ราย มารับการรักษาที่ โรงพยาบาลแพทย์ให้การรักษาตามอาการ และให้กลับบ้านทั้ง ๗ ราย ส่วนอีก ๒ ราย รักษาเองที่บ้าน ขณะนี้อาการดีขึ้นทั้ง ๙ ราย

“กลอย” เป็นพืชที่มีลักษณะทั่วไปเป็นไม้เถา มีหัวใหม่เกิดขึ้นทุกปีจากส่วนลำต้นใต้ดิน ในหัวกลอยมีแป้งและมีสารที่มีพิษ ชื่อว่า **ไดออสคอรีน** (dioscorine) มีฤทธิ์กดระบบประสาทส่วนกลาง สามารถละลายน้ำได้ดี ดังนั้นหากเอาน้ำละลายสารพิษออกมาได้หมด ก็สามารถรับประทานได้ ซึ่งต้องใช้เวลาชะล้างสารพิษไม่ต่ำกว่า ๗ วัน ปริมาณสารพิษของหัวกลอยในแต่ละฤดูกาลจะแตกต่างกัน และพบว่า **กลอยจะมีพิษมากในช่วงที่กลอยออกดอก คือช่วงหน้าฝนประมาณเดือนกรกฎาคม – ตุลาคม** การรับประทานกลอยให้ปลอดภัยต้องผ่านกรรมวิธีหลายๆ ขั้นตอน และต้องมีความชำนาญในการล้างพิษกลอยเป็นพิเศษ

อาการของผู้ที่ได้รับสารพิษจากกลอย ได้แก่ คันที่ปาก ลิ้น คอ คลื่นไส้ อาเจียน และทำให้เกิดอาการ มึนเมา วิงเวียนศีรษะ ใจสั่น ตาพร่ามัว อึดอัด และอาจเป็นลมหมดสติได้ ทั้งนี้ผู้ที่ได้รับพิษจะมีอาการรุนแรงไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับปริมาณสารพิษ ความต้านทานของแต่ละคน